DYONISIUS DE BURGO SANCTI SEPULCRI

Niederösterreich (Raum Wien), 1399 Seite 200v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35039
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

L. 9.

torqant ꝛc Dicit ergo primo extinc mortes finit amicitiu. i. gaudium mecum digne mi
ne quibus mortis crime in primis poneudo q̃ conciam ferunt auctores diogenis
magni ducis latini fratre fuisse Is cum coma hirta cuticute strabe q̃ pedines
temerent in pitiem mirum redacta adutilium consulem productus est ut ab ipo
consule de vmbis. i. de passer conatibus fugitiuos mirogaret. supto tempore ase
colligendi capnt capnul a missus yembus spil vite congresso ne spiritu posset
mi. pcab custodu manus et in conspectu suui impy. i. consul qo scientiate optata
et desiderata ut tormentis caret acquirit / deinde cu dicat torqant excelmat dies
torqant se miseri quibus extrigni et mori utilius est q̃ superesse et diue intrepide. i.
timore sed cuvio cupido querentes quaraz. i. quo mo aqua rone cuti. i. a cuta
exeant fere acuant ut scat cito vesicula tempent ut himbal laqueos apphendit
ut vmbi qui se suspendit vastis altitudines et de pertis conspiciunt ut se pre
pitent timq̃ magno apperitu aut exquisita molicie apus sit ut poetas corporis
et ami concidu in firmo cohereus diriment Q; coma nihil hoz causi sine mortis
poluit imo eius anima intra pectus inclusi finem sui reperiet cum fructu si bene
i mente i dicat dicet nos illud homi minimo studio retinendu a mo d ipo modicu
ul nihil cumudu cum caducu. i. fragilis z mortalis possessio tam leni violencie
aflatu concussa dilabi z corrupi potuit

Q Qui vero ꝛc hic poeta in scriba gestens cum cuspi solum extra mema
contutus fingit egressus in loco asperi. i. vmbi ut pote in pmto respdit aqla
vero de super testudinem ferens et sui propt splendore capitis quia calius erat
cuderet estimant lapidem esse sup cuius capud velud i lapidem mist testudinez quo
fracta carne vesicetur quo ictu priapnu z longo sinonis tragedie ut ipa poeta
erat extinctu est Erat enim fingit tragedi. i. dea a sua intequi luctuosis z tristis cum
lius de sorbens de hac i superioribus dximus cum poete casus non voluntario propt no
uitatem referendus est

Non vulgariter ꝛc Dicit q cuspi mortis homeri poete non vulgaris z cuis fini
sed multu singularis quia i insula dolore abscissus cedutur quia gonem
a piratibus polta poluere non potuisset Iam hic homerus pscribere se z quos primos
sine vesicetu purgantes et querentes pediculos i uenit qui tamq̃ sapienti cum
hunc goem ut poluit peccerit quot capimus non hemus z quot no capimus hemus
que verba homerus intelligens de pediculis vide non poterat q̃ illos no habent quos ce
perunt et illos habent quos no ceperunt Ideo diplice pro blemia no valet dolo
abscissus est laqueum mit piratores de pediculis et quos ceperat non habuit
quia mi fecerat ut i mare piceceraut Illos ueo suppe habebat quos nondu apendo
i uenerat Ore q̃ cuis q̃ sumu poetum infecit

Sed atreus Euripides atreus et crudelius finiuit vitum q̃ homerus q̃ du
a cena archelai regis domu repetet finit a cimbis lucretus que fuit z mortis crude
litas tamo i genio non fuit dilata nec comlecens post ceci illi excessus illustrium poetarum
de quibus dximus videlicet homeri z cethili mordis z apelli i dignissimi

Sophocles ꝛc Iste sophocles de quo plina i superioribus dximus tragedus p
optimus fuit qui i senectute remens tragedias elume ab mist q̃ mchlomi
tragedi i mtu multiplicau reprehint quadam ergo dubio eventu ad quidd tragedia
perpiet i medio Ipe sup h requiptus diu cogitando sollicitus in opa sua

finit victor